

Európska výstava psov Varšava 2018

Výstavy typu európska alebo svetová sú snom takmer každého chovateľa alebo vystavovateľa. Inak tomu nie je ani u nás, ak je možnosť, tak sa radi ideme aspoň pozrieť.

Posledné roky nám zúčastniť sa z časového hľadiska nevyšlo a tento rok to tiež nevyzeralo veľmi nádejne. Nakoniec to však vypálilo tak, že na svetovku do Amsterdamu sme sa išli aspoň pozrieť, stráviť čas s priateľmi a samojedmi. Európska výstava sa tento rok konala takmer „za rohom“ – vo Varšave, to by bol hriech tam neísť. Do poslednej chvíle sme nevedeli, či sa nám to podarí alebo nie, no riskli sme to a v poslednej uzávierke prihlásili Bastiona a naša kamarátka Matejka prihlásila psíka z nášho posledného vrhu - Jazza. Rezervovali sme ubytovanie, naplánovali výlet a potom už len čakali na „Deň D“. Čakali bez očakávania, budeme šťastní, ak získame známku výbornú. Postupom času zverejnili štatistiky, mierne sa nám zakrútila hlava – v triede mladých kde je Jazz je prihlásených 22 psíkov a v šampiónoch, kde je Basti je úžasných 24 samojedov. Waw ☺ Celkovo bolo prihlásených 179 samojedov a organizátori usúdili, že to je pre jedného rozhodcu priveľa, tak posudzovanie rozdelili do dvoch kruhov a medzi dvoch rozhodcov.

Čas pokročil. Po veľmi hektickom týždni Matejka dorazila k nám v piatok večer. Psy sa vybláznili, pobalili sme veci a v sobotu ráno sme vyrazili spoločne na výlet. Okrem Bastiho a Jazza išli s nami aj nezbednice Sienka a Reeva. Cesta ubiehala celkom rýchlo, po niekoľkých prestávkach sme dorazili podvečer na hotel. Pekný. No ale žiadna reštaurácia. Martin zúri. Asi kilometer od hotela je reštika – sobota večer, vo Varšave to žije, všade plno. Sedíme vonku pri 9 stupňoch, brr...Najeme sa a ideme spať. Ráno chceme byť na výstavisku fit a zavčasu. Dobré sme urobili, parkovanie aj miesto pri kruhu máme. Prebehne v kruhu psy, zatiaľ spolupracujú. Jazza bude vystavovať handlerka Lana... prichádza o ôsmej ráno a trénuje s ním. Posudzovanie sa začína.

V jednom kruhu nastupujú šteniatka, potom dorastenci, mladí a veteráni – posudzuje rozhodkyňa z Poľska pani Barbara Larska. V druhom kruhu je pán rozhodca Peter Haršányi a posudzuje hlavné kategórie – triedu strednú, otvorenú, pracovnú a šampiónov.

Poľská rozhodkyňa nedáva najavo emócie a ku psíkom vyzerá byť prísna, na známkach sa to však neodzrkadľuje. Prichádza na rad trieda mladých. 22 psov. Lana s Jazzom idú do kruhu, kruh je úplne plný, tak psíkov rozdelia. Posudzuje sa prvých 11 psíkov a trvá to poriadne dlho. Mladí sa začínajú byť nervózni, upútať ich pozornosť je pomaly nadľudský výkon. Rozhodkyňa vyberá 4 psíkov do užšieho výberu... supeer, je tam aj Jazz. Následne posúdi ďalšiu polovicu mladých psov a tiež vyberá 4. Potom popreháňa vybraných 8 psíkov niekoľko kolečiek po kruhu a vyberá zasa 4. Neuveriteľné, Jazz je medzi prvými štyrmi psíkmi v mladých, veľmi sa tešíme s Matejkou, Martin striehne s fotoaparátom. Rozhodkyňa posudzuje dlho. Lana už má čo robiť s Jazzom, aby udržala jeho pozornosť v postoji, behá však krásne. Rozhodkyňa zadáva 4. miesto. Tipujeme psíka na víťaza a na naše prekvapenie je tretí. Zatajený dych a keď zo zvyšných dvoch psíkov ukáže druhé miesto na iného psíka,

naše emócie explodovali.... piskot, vreskot, výskoky a slzy šťastia.... tie pocity neviem ani popísať ! Jazz je európsky juniorský víťaz !!!! Moje malé šteniatko, ktoré som si sama odrodila... neskutočné ! Nemôžem tomu uveriť, hrča v krku a nemôžem sa ani nadýchnuť... Matejka skočila cez zátarasy do kruhu, aby mala horúcu fotku na mobile.... tešíme sa, stískame Lanu aj Jazza. Musím sa ukládať, v druhom kruhu pokročili a ja tam mám ísť s Bastíkom. Rozhodca z Maďarska je pomerne prísny, taktiež bez emócií... Bastík sedí na stole ako päť peňazí, uši naširoko, hlava dole... hm to zas bude spolupráca s ním... Našťastie takmer 100%ná šunka ho trochu vzpružila a ide do kruhu nabudený, pevne dúfam, že mu to ešte aspoň chvíľu vydrží.

Bastík je na posúdenie druhý v poradí. Prvý pes pred ním dostáva VDčko... scvrkáva sa mi žalúdok. Bastík ma tentokrát potešil, hlava hore, uši stoja, hrdý ako moriak. Šunka zabrala. Aj behá celkom pekne... dostáva výbornú a som spokojná. Môžeme odísť z kruhu kým bude rozhodca posudzovať ďalších. Fiiha.... z 24 psov len 15 výborných. Do užšieho výberu sme sa už neprepracovali. Je to za nami. Môžeme si vydýchnuť, adrenalín ustupuje.... konečne si v klúde budem môcť pozrieť aspoň sučky. Tešíme sa stretnutiam a milým rozhovorom s priateľmi. Vyvenčíme psíkov, prebehneme stánky. Pekná výstava, naozaj. Organizácia na vysokej úrovni, relatívne dosť miesta v halách.... teda až na tie priestory na venčenie a odpadkové koše. Ale určite jedna z tých lepších čo sme zažili.

Večer si ideme na chvíľu posediť s Matejkou, Lanou a jej kamarátkami... sledujeme ešte online záverečné súťaže. Zhodnotíme deň a môžeme ísť plní dojemov zaľahnúť a pripraviť sa na cestu domov...

Určite nám bude ešte dosť dlho trvať kým si uvedomíme, že to nebol iba SEN...

Petra Henčelová